

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 6 (1499) 14 лютого 1983 року. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

Зміцнювати трудову дисципліну, підвищувати якість навчання!

(З НАРАДИ КЕРІВНИКІВ ФАКУЛЬТЕТІВ ТА ПІДРозділів УНІВЕРСИТЕТУ).

Ділом відповідаючи на рішення листопадового (1982 року) Пленуму ЦК КПРС, радянські люди працювати з ще більшою віддачею, ефективніше використовувати всі внутрішні резерви, виконувати і перевиконувати плани та зобов'язання третього, серцевинного року п'ятирічки.

В усіх трудових колективах іде боротьба проти будь-яких порушень партійної, державної і трудової дисципліни, за економію та бережливість. Дається рішуча відповідь ледарям, прогульникам, бракоробам, розкрадачам державного добра.

Всі ці питання знайшли відображення на нараді керівників факультетів і підрозділів університету, котра відбулась 28 січня у Великому актовому залі ОДУ.

Нарада відкрив ректор університету професор В. В. Сердюк. З дозволами виступили проректор по учебній роботі професор В. М. Тоцький, проректор по науковій роботі І. П. Зелінський та проректор по адміністративно-господарчій частині І. Г. Рутовський.

Нараді передувала комплексна перевірка стану справ в ряді підрозділів. Вона допомогла виявити окрім недоліків на юридичному, філологічному факультетах і на факультеті РГФ. Були зареєстровані випадки, коли на заняттях були відсутні 30% студентів. Сьогодні, в результаті прийнятих заходів

дів становище з підвищуванням занять покращується.

На ряді факультетів, кафедр були випадки, коли з вини секретарів, диспетчерів, лаборантів зривалися заняття, або починалися вони з великим запізненням. З такими явищами потрібно повести рішучу боротьбу, підвищити вимогливість до викладачів, свято дотримувати розклад заняття. В цьому відношенні треба брати приклад з тих, хто добре налагодив контроль за становом трудової дисципліни. Це учебний відділ університету, наукова частина, біологічний та геолого-географічний факультети.

В період проведення зимової сесії деякі викладачі допускали порушення вимог «Положення про курсові екзамени і заліки в вузах», а деканати і завідувачі кафедрами не проявляли належної високої вимогливості до викладачів та службових осіб. Ці порушення мали місце на хімічному і юридичному факультетах. За порушення трудової дисципліни на нараді були піддані критиці кафедри української літератури, української мови, англійської фонетики, іноземних мов і класичної філології. Не можна допускати запізнень. Всі кафедри повинні починати роботу рівно о 8.00.

На нараді говорилося про підвищення ефективності наукової роботи, про слабкий

контроль дотримання строків їх виконання, про необхідність покращити державну звітність і виконання документації для вищестоячих органів, а також дотримання дисципліни в оформленні виконанні замовлень з господарів.

Необхідно добитися ефективної роботи кожного наукового співробітника, кожного викладача на протязі робочого дня, здійснити чіткий розподіл обов'язків співробітників кафедр, проблемних лабораторій, інших підрозділів університету, забезпечити рівномірну і повну завантаженість всіх членів колективу на протязі робочого дня.

На нараді піднімалися також питання про дотримання фінансової та господарчої дисципліни, забезпечення збереження соціалістичної власності і режиму економії. Варто посилити контроль за дотриманням викладачами і співробітниками графіка відпусток, вжити заходи щодо впорядкування роботи і відпочинку підрозділів і закладів, які відносяться до сфери обслуговування — кас, бухгалтерії, гарячка, ощадкас, медпункту, поліклінік, ідалені, буфетів та ін.

Нарада затвердила план роботи Одеського університету і заходи по дальнішому зміцненню державної дисципліни і посиленню боротьби з порушенням законності та проявами безгосподарності.

дичного факультету:

— Склала останній екзамен — науковий атєїзм. В заликовій — четвірки і п'ятирічки. Сесія була важкою, та група в основному добре справилася з нею: хороши результати! І це надає ще більшої снаги і право спокійно відпочивати на канікулах. Я — із Донецька, із краю знаменитих териконів, краю героїчних трудівників-стахановців. Відпочинок май буде надзвичайно активний і

Світлана КОБЗЕВА, студентка I курсу РГФ (іспанське відділення), група № 1.

— Канікули! Нарешті приходить довгождана пора, про яку кожний студент гараже мріє... І кожний розуміє: канікули — це не пустий, а активний, змістовний відпочинок, це продовження творчого духовного збагачення, пізнання світу — людей, книжок, мистецтва.

Якщо мої друзі за путівками виїжджають у Карпа-

Канікули, канікули...

ти, то я відпочиваю в м. Нова-Одеса на Миколаївщині, звідки родом. Вже в дорозі почну читати улюблений роман Л. М. Толстого «Анна Кареніна», а дома слухатиму в грамзаписах класичну музику: люблю Бетховена, Шопена, Чайковського, Щедріна. Візьму активну участь в організації в рідній школі вечора випускників минулих років. Нас ждуть цікаві бесіди, концерт художньої самодіяльності, мандрівка понад Бугом.

Жанна БУЗІВОК, студентка 3 групи IV курсу юри-

тичного факультету: Багато читатиму, побуваю на спектаклях місцевого драматичного театру, зустрінуся з учителями рідної школи і друзями.

Олена РИКОВЦЕВА, студентка філологічного факультету, російського відділення.

— Ось і канікули. Я їду за профспілковою путівкою в Прибалтику. Мене чекає прекрасна мандрівка в малознайомі місця, де я постараюся більше бачити, відвідати, відкривати для себе чарівний, колоритний побут місцевого населення, слухати концерти, дивитися зна-

Прапор вручено

Центральний райком партії по підсумках соціалістичного змагання серед вузів району присудив 1 місце і Перехідний Червоний прапор Одеському державному університету ім. І. І. Мечникова.

На засіданні Вченої ради Перехідний Червоний прапор колективу університету вручив член бюро Центрального райкому партії, секретар парткому інженерно-будівельного інституту С. В. Непом'яний.

З словом-відповідю виступив ректор університету професор В. В. Сердюк. Він заявив, що університет і надалі буде підвищувати рівень підготовки висококваліфікованих кадрів для народного господарства країни.

Курси пропагандистів

В Будинку політичної освіти Одеського обкому Компартії України проводилися курси пропагандистів мережі комсомольського політнавчання, які працюють за програмами «Основи політичної економії» та «Бережливість — риса комуністичної». Пленарне засідання курсів у перший день занять відкрило завідувачем відділом пропаганди і агітації Одеського обкому партії Б. М. Стречень.

З лекціями на теми: «Реалізація рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС — важливий крок у виконанні планів одинадцятої п'ятирічки», «Сутність народногосподарського агропромислового комплексу. Система управління АПК. Господарський механізм АПК» та «Психологічні аспекти спілкування пропагандистів з

на засіданні секцій вчені вузів Одеси прочитали слухачам курсів лекції з різних аспектів програм, що вивчаються в школах комсомольського політнавчання, з методики ведення занять.

Відбувся обмін досвідом пропагандистської роботи по використанню активних форм навчання на заняттях у школах комсомольської політмережі.

ЕДИНИЙ ПОЛІТДЕНЬ

9 лютого в нашій області буде проведено черговий єдиний політдень. Тема його — «Досягнення науки і передового виробничого досвіду — на службу п'ятирічці».

Науково-технічний прогрес, широке і швидке впровадження у виробництво досягнення науки, техніки і передового досвіду Генеральний секретар ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропов назав у числі найважливіших резервів подальшого розвитку народного господарства.

Розширилось співробітництво галузей економіки, підприємств області з інститутами Академії наук УРСР, Одеским університетом. Наукові установи на договірних началах ведуть дослідження і розробку найважливіших наукових і науково-технічних проблем, серед яких міжгалузеві проблеми підвищення ефективності виробництва і продуктивності праці, якості продукції, ра-

ціонального використання природних ресурсів області і Чорного моря, охорона навколошнього середовища.

Значний вклад в підвищення науково-технічного рівня виробництва вносить наш університет.

Доповідам, пропагандистам, лекторам ОДУ, які виступатимуть 9 лютого, слід розповісти слухачам про дальші досягнення науково-технічного прогресу в країні, області, м. Одесі для підвищення ефективності і якості виробництва, технологічної дисципліни, мобілізувати колективи на ударну працю, на успішне виконання планів одинадцятої п'ятирічки.

ПЕРЕМОЖЦІ ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ

В минулому році ректором, парткомом, профкомом і комітетом комсомолу разом з редакцією газети «За наукові кадри» був оголошений конкурс на кращий художній твір на честь 60-річчя утворення СРСР.

Цими днями журі підсумувало результати конкурсу:

ПЕРША ПРЕМІЯ присуджена А. В. Босову — співробітнику НДСу — за цикл сонетів «Світ мистецтва. Київська Русь» — 50 крб. (опубліковано 10.XI.82 р.).

ДВІ ДРУГІХ ПРЕМІЙ по 30 крб.:

Н. Чухрій — студентка II курсу філологічного факультету — за підбірку віршів (опубліковано 18.VI.82 р.).

М. І. Ільяшу — доценту кафедри російської мови — за байки (опубліковано 26.XI.82 р.).

ТРИ ТРЕТИ ПРЕМІЇ по 20 крб.:

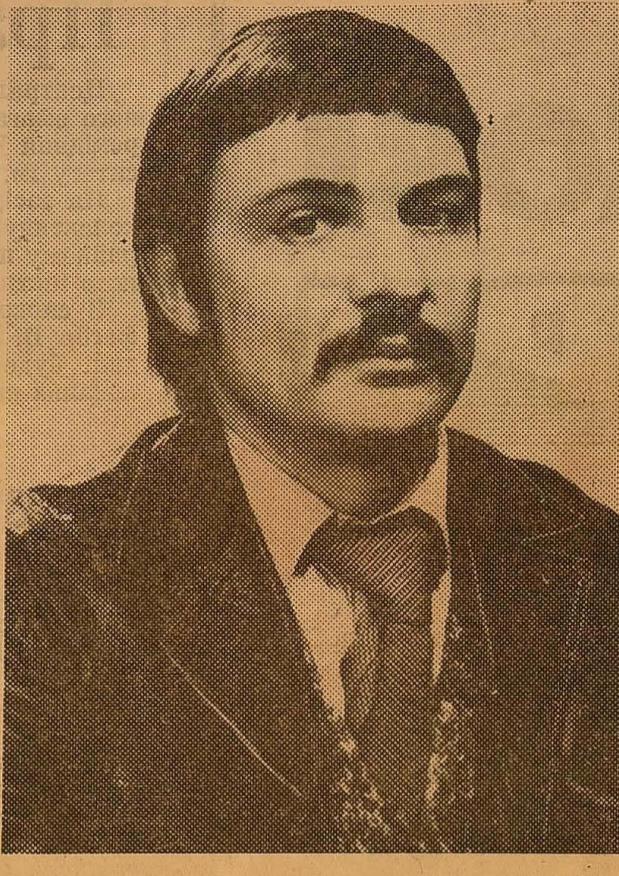
Г. Гусейнову — випускнику філфаку 1982 р. — за оповідання «Верби» (опубліковано 29.X.82 р.).

В. Немерцалову — студенту V курсу філфаку — за добірку віршів і перекладів (опубліковано 4.VI.82 р.).

В. Палію — студенту IV курсу філфаку — за нарис «Від Києва до Талліна» (опубліковано 10.IX.82 р.).

Л. М. Залубицька — завідуюча сектором контролю по забезпеченню НДР групи народного контролю фізичного факультету.

М. А. Глаубер — завідуючий сектором контролю по забезпеченню НДР.

БУТИ БЕРЕЖЛИВИМ — СПРАВА

В нашому університеті проводиться робота по вихованню у викладачів та студентів почуття бережливого відношення до соціалістичного майна. Науковою частиною ОДУ розроблені конкретні заходи по збільшенню навантаження, поліпшенню експлуатації та збереження цінного та унікального обладнання.

Велику увагу питанням бережливості надає й партійна організація і група народного контролю адмінігоспчастини.

Але разом з цим в університеті ще зустрічаються серйозні недоліки у зберіганні матеріальних цінностей. Взяти до прикладу загальноуніверситетські склади. Вони не відповідають вимогам безпеки і потрібного порядку, вантажі в них складені, наче брухт, дахи протікають. Крім того, частини на цінних матеріалах роками

знаходяться поряд під відкритим небом. Так зберігається і дорого обладнання, закуплене для гуртожитку № 8. Очевидно, коли гуртожиток буде здано в експлуатацію, то це обладнання доведеться списувати. Не краща картина і на ряді факультетів — фізичному, хімічному, біологічному, де в поганому стані знаходиться обладнання, апаратура, реактиви.

Комісія виявила чимало недоліків, упущені в роботі адміністрації автобази, зокрема в безпідставній витраті пального та неправильній експлуатації автотранспорту.

Далеко не всі заклади мають можливість вчасно пред'являти членам комісії потрібну облікову документацію. Яскравим прикладом безгосподарності може служити відношення до наукової та сус-

КОЖНОГО!

пільно-політичної періодики, яка щороку виписується через університетську бібліотеку за госпбюджетом і за госптемами на кафедри і в кабінети. А сума державних коштів, котра витрачається на це по всьому університету, досить вагома, — 31 тис. крб. тільки на 1983 рік.

Спостерігається нездовільне відношення до соціалістичної власності і в несвоєчасному поточному ремонті меблів на факультетах і в гуртожитках та у відсутності приміщень для їх складування. Саме тому, наприклад, на біологічному факультеті при перевірці виявилось: не вистачає 17 парт, понад 500 стільців, 2 столів.

Де це все?

І. МОСКАЛЕНКО.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Дружбі міцніти

На честь 33-ї річниці оголошення Індії республікою в деканаті по роботі з іноземними студентами відбулась урочиста зустріч. Її відкрив аспірант із Індії Раві Бхушан. З вітальним словом виступив проректор по зарубіжних зв'язках М. М. Чесноков.

— Мені дуже приємно привітати індійських друзів з цією знаменою датою. Індія — чудова, миролюбива країна. Тут живе дуже працьовитий

народ. І наші студенти повно мірою підтверджують це. Двое із них успішно закінчили хімічний факультет університету і зараз навчаються у нас в аспірантурі. Успішне навчання вони поєднують з громадською роботою в Інтерраді, брали участь в художній самодіяльності, були переможцями олімпіад. Від усього серця бажаю їм успіхів в подальшому навчанні і в житті!

Декан по роботі з інозем-

ними студентами О. О. Колянковський відзначив, що в Індії зараз проходять Дні радянської науки та техніки. Там відкрилася виставка «Наука — народному господарству СРСР». Все це сприяє зміцненню дружби між нашими народами і внесе свій вклад в розвиток радянсько-індійського науково-технічного співробітництва.

Декан побажав індійським аспірантам успішного захисту дисертацій, а також високо нести честь випускника нашого вузу та успішно застосовувати одержані знання у себе на Батьківщині.

ІШЛА СЕСІЯ...

Мужня література

Один сучасний радянський письменник сказав: «Любов має сто очей. Треба любити життя, тоді побачиш у ньому і світло, і тінь, і радість, і біль. Непорушний закон літератури — правда. Якщо твір написаний правдиво, відображає вимоги життя, то це — мужня література». Ці слова я згадала під час літературної дискусії, нещодавно проведеної в нашій групі № 3 (ІІ курс, філфак, російське відділення) за романом Юрія Бондарєва «Вибор» — романом з глобокими роздумами про майбутнє планети і людства. Ці ж слова згадую і тепер, після екзамену з історії російської літератури ІІ половини XIX століття — літератури Тургенєва, Островського, Лескова, Некрасова, Достоєвського, Толстого, Гаршина, Успенського... Мужня, правдива література!

І як радіш, коли чуеш прекрасні відповіді студентів, чуеш пристрасне жадання найглибше зрозуміти її потаємні глибини, філософську сутність, психологію, особливість ліපлення образів, ідеїне устремлення в майбутнє, боротьбу за його утвердження.

Цікава, насичена розмова проходила між екзаменатором — доцентом кафедри російської літератури В. О. Фабіанською та студенткою Л. Мікуліч про проблематику та художню своєрідність оповідань.

Розмова переходить на оповідання М. Гаршина — «Червона квітка» та що тає символіка і алгорія, символічне, чи алгоритичне дане оповідання і чому, про світогляд письменника, про інше, антивоєнне, оповідання «Чотири дні». А потім не менш цікава і змістовна розмова про роман Л. Толстого «Анна Кареніна» (творча історія, жанрова своєрід-

ність, «архітектура» романа...) Студентка одержала «відмінну» оцінку.

Я не хочу сказати, що наша група на курсі найкраща (є сильніші), що в нас немає посередніх студентів, які могли б наочнатися з повнішою віддачею сил (наприклад, Т. Матвійчук, Н. Кучмей). Та і в ній є чимало прекрасних студентів, якими гордиться курс, і навіть факультет. А от щодо історії літератури, то вся група склала б її успішніше, якби навчальний курс не був урізаний на одну третю, а з ним — і ряд практичних.

Звичайно, доросла людина, та ще з жадобою до знань, і самостійно здатна дещо осягти, але ж... «літературний» досвід студента не можна рівняти з науковим, творчим досвідом викладача.

А Віра Олександровна своїй роботі віддається сповна. Мало сказати, що література — її любов, а літературознавство — спеціальність, це ще і любов до живопису й музики, театру і кіно; стиль її розповіді пронизаний величними людськими пристрастями, з якими поряд не місце сухому академізму, жорсткому «от і до». Слухаючи цю розповідь, не просто збагачуєшся знаннями, а проймаєшся її захоплюючим тоном, відчуваєш, чому, наприклад, трагедія, як жанр словесного мистецтва, дарує насолоду, чому хвилює «сделаний язык» талановитого письменника і т. д.

Звідси і наша, студентська, віддача саме цьому предметові, великий могутній російській літературі, бажання знати її, любити, а потім все життя служити її на високому творчому рівні.

А. ОЛЕНЧУК,
студентка групи № 3
(ІІ курс, філфак,
російське відділення).

доцент М. Ф. Турутіна.

Потім виступили наукові керівники індійських аспірантів А. С. Яворський та Ю. М. Анисимов. Вони відзначили їх досягнення в науковій роботі і побажали їм успішного завершення.

Від імені студентів університету виступили Клаудіо Родрігес Петро (Куба) і аспірант Пранеш Кумар Саха (Бангладеш).

Е. ЕВДОКИМОВА,
викладач кафедри
російської мови
для іноземних студентів.

ОРГАННИЙ

із Канади Жока Дерома і югослава Хуберта Берчорта. Впивався я чарами музики Йоганна Себастьяна Баха, її динамізмом, вірою в життя, величчю етичних ідей, прозористю символіки, емоційним багатством. Які то неповторні його фуги, фантазії, токкато. А Моцарт і Гайдн, а наш Дмитро Шостакович. Які концерти... Але коли б не наш в тому польському містечку, чи був би той теперішній...

Наши війська були націлені на Краків. Йшли запеклі бої за кожний населений пункт, а в ньому за кожну будову. Артилеристам нашого полку випало чи не найскладніше завдання: оволодіти південною околицею містечка, включаючи костьол.

А він, отой костьол, був

Іван Михайлович ДУЗЬ — професор, доктор філологічних наук не тільки вчений і літературний критик, але і прекрасний оповідач, учасник Великої Вітчизняної війни. Нижче публікуємо його оповідання на військову тематику.

альбом і з гордістю промовляє:

— Оце син, йому тридцять дев'ять. Інженер-вичислювач. А оце — дочка, скільки років, літаете, не скажу, в жінок не питаютъ, а над усе в артистів, а вона ж у мене артистка філармонії. А оце внук — в десятий перейшов. А оце внучка — у восьмий піде, а оце... Спасибі за ваші п'ятдесят, але мені трохи більше...

— То, пам'ятаєш наш органний концерт? — запитує лейтенант.

А як же мені його забути. Він в пам'яті з того липневого дня 1944 року, з того непоказаного містечка Краківського воєводства, з того костьолу. В той день, в гарячці бою, в невимовній нервовій напрузі, в стані пси-

— А пам'ятаєш наш органний концерт? — запитує майор Сергій Трегуб, колишній лейтенант, командир взводу управління, здоров'я із далекого Барнаула. Йому за шістдесят, а усі однополчани діють п'ятдесят. Він посміхається, витягає із внутрішньої кишені блокнот

2 стор.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

міщним горішком. То старовинна будова, що служила і молільним домом і фортецею. Прямі попадання, то комарині укуси. В лоб його не візьмеш. І пішли ми на облогу. Оточили, але не взяли. Прийшло ще довго возитися, виламувати брами, знешкоджувати міни, викурювати смертників. Костьол стояв в центрі містечка, на пануючій висоті, служив для фашистів опорним і спостережним пунктом.

Хай же тепер послужить нам.

Моє довоєнне покоління, чи тільки мені так віддається, не знало органної музики. Її з'явували з релігією, з біблійними легендами, із священнослужінням, а значить 4 лютого 1983 р.

БЕЗСМЕРТНИЙ ПОДВИГ

2 лютого цього року наша країна відзначила значиму дату. Битва під Сталінградом — найбільша військова і політична подія другої світової війни. На Волзі була підірвана воєнна могутність Німеччини. У той же час підвищився міжнародний авторитет СРСР і його Збройних Сил. Ця історична перемога сприяла зміцненню антигітлерівської коаліції, піднесення визвольної боротьби в Європі, викликала великий наступальний порив серед радянських військ.

Понад 2 місяці тривали бої на підступах до Сталінграда й на північ від нього. Вої велісся за кожну вулицю, кожний будинок!

Оборону тримали 62-а армія під командуванням В. І. Чуйкова та 64-а армія під командуванням М. С. Шумілова. Виняткову стійкість виявили 13-а гвардійська дивізія під командуванням О. І. Родімцева, дивізія сибиряків під командуванням Л. М. Гуртьєва і війська під командуванням М. П. Батюка, І. І. Людникова та С. Ф. Горохова. Вони відбили безліч ворожих атак і вистояли.

Ми недаремно святкуємо 19 листопада День ракетних військ і артилерії. Саме в цей день — 19 листопада 1942 року — радянські війська перейшли в наступ. Після тривалої артилерійської підготовки і залпів «катюш» піхота і танкові з'єднання прорвали оборону во-

рога і рушили на південний захід, в напрямі до Калача.

Наступного дня перейшли в контрнаступ війська Сталінградського фронту. У прориві, що утворився, ринули мотомеханізовані частини, які швидко просувалися на Калач. А вже 23 листопада понад 330 тис. німецьких військ під Сталінградом з усією їх бойовою технікою були оточені.

На початку лютого операція по ліквідації оточеного угрупування ворожих військ була успішно завершена.

Саме в той час я вперше почув від полонених гітлерівців два приємні для нас слова:

— Гітлер капут!

Так, фашизм був приреченій. Сталінградська битва стала переконливим доказом неминучості краху гітлеризму.

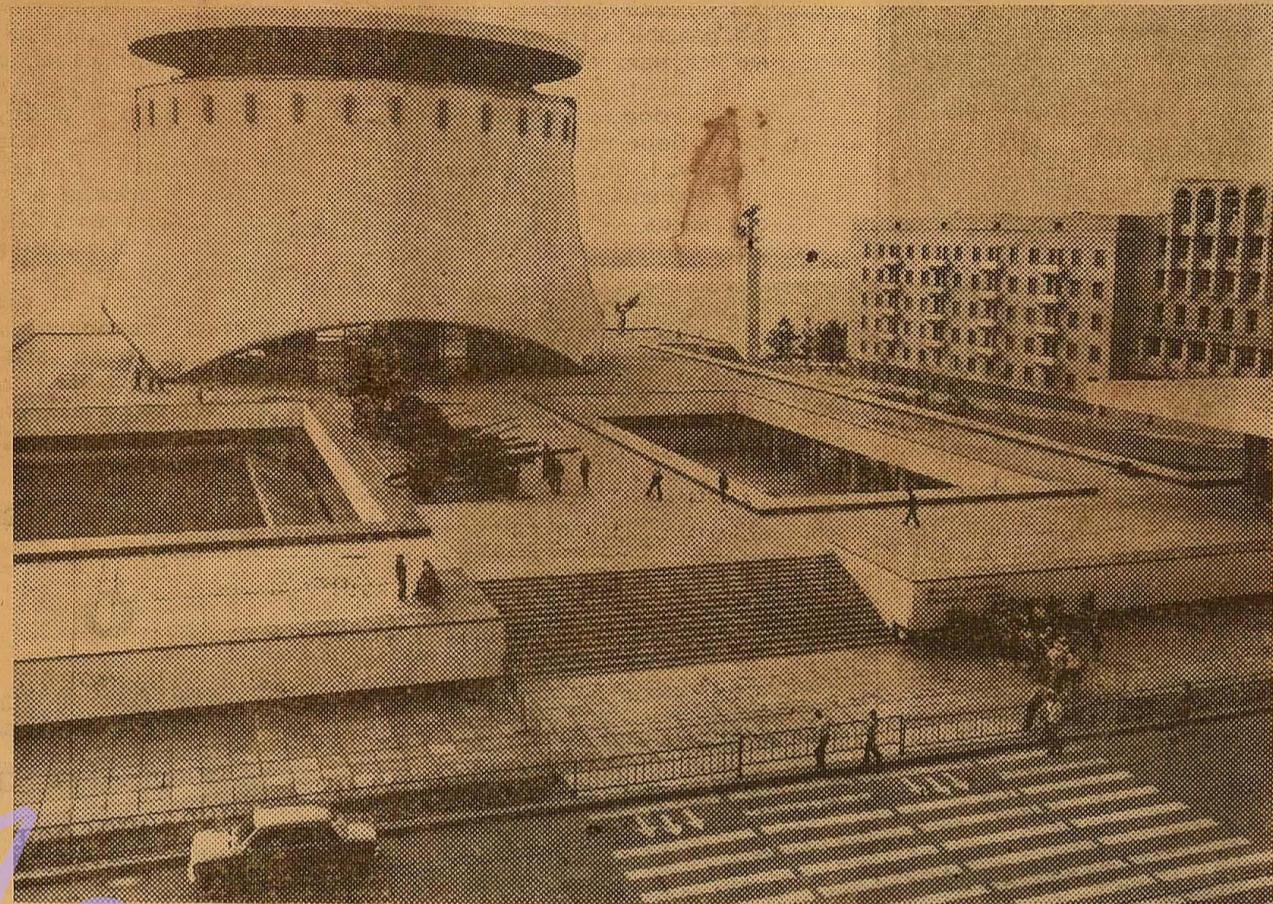
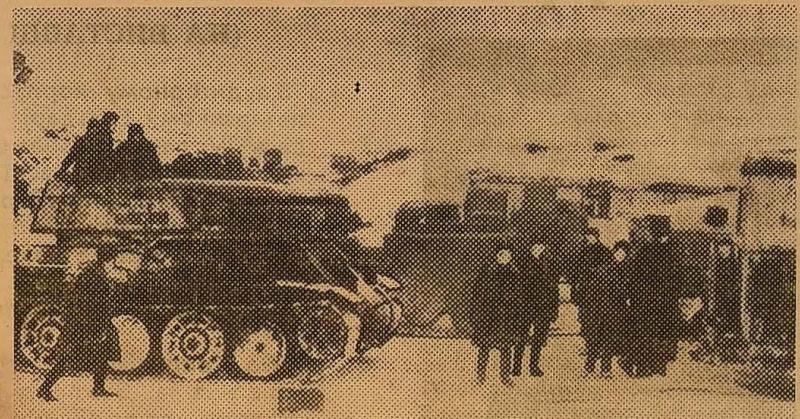
Ми, учасники Сталінградської битви, ніколи не забудемо тих днів, не забудемо своїх товаришів, що полягли смертью хоробрих під стінами Сталінграда.

Понад 707 тис. учасників битви нагорожено орденами і медалями. А серед цих народів всім нам дорога медаль з світло-зеленою стрічкою та червоною смужкою на ній, медаль «За оборону Сталінграда». Вона і на грудях співробітників університету — учасників великої битви на Волзі. Це: Г. Е. Дедякін, — начальник відділу університету, Ф. П. Смагленко — доцент кафедри української мови, С. І. Дятлов —

викладач кафедри історії КПРС, П. Т. Маркушевський — доцент кафедри української літератури, В. О. Шишин — завідуючий кінофотолабораторією університету та ін.

Вдяче людство назавжди збереже в пам'яті безсмертний подвиг героїв Сталінграда. Це був взірець величі духу радянських людей, зразок волі і мужності, стійкості і масового геройзму.

В. НІКОЛАЄВ,
учасник
Сталінградської битви.

НА ЗНІМКАХ: радянські танкісти, які зайняли балку Дубову під Сталінградом (фото 1943 року);

будівля найкрупнішої в країні панорами «Розгром німецько-фашистських військ під Сталінградом»;

Пам'ятник матросам-бронебійникам, які героїчно захищали Сталінградський елеватор.

(Фотохроніка ТАРСС).

КОНЦЕРТ

«опіумом для народу».

Таї композиторів — творців тієї музики, вважали поза мистецтвом, а органістів тим більше. Дивіться, говорили мені та моїм ровесникам, Вах та це ж біблія і містика. Чого варти назви і зміст його творів — «Пристрасті на Матвія», на отого апостола, або «Месса сі мінор». Месса — та це ж богослужіння... А Моцарт... А Бетховен...

Отож не знаю як хто, але я в свої двадцять три роки не чув органної музики і не бачив органа. І раптом костьоль, а в ньому орган Кафедра для музиканта, клавіатури, важіль для підсилення звуку. А далі по вітропровід, набір металевих труб, міх, як у моєgo батька

я аби як бринькав, нічого спільногого з тим органом не мала.

Полілось ревище. Але Трегуб, стікаючи потом, репогав і подавав повітря. Старшина Гордеєв піздорював: — піддай, піддай, капітан. Натискай на педалі.

Такого святотатства не стерпіли гітлерівці. Вони вдалили по костьоль з важких гармат. Снаряди лягали в ціль. Ми забули за легковажні витівки, кинулись до стереотруб. На пункти корпусної артилерії пішли команди:

— Квадрат 17—23. Важка батарея...

— Квадрат 13—21. Скопище мінометів...

— Квадрат 10—22. Виходять танки. Дванадцять танків. За ними піхота.

Заграли наші «Катюші». І як заграли. Вдалили наші дальнобійні батареї. І як вдалили. Накрили фашистські вогневі позиції. Зірвали контратаку. Прорвали лінію оборони. Дивізія розвивала

ранковий успіх.

Як стихли денні бої, підховані трофеї, проведено допит полоненого начальника штабу німецького полку, в нашу частину приїхали командир дивізії та начальник артилерії корпусу.

— А хто тут у вас музиканти, хто органісти, — уточнив генерал.

Всі замовкли в ніякості.

— Хто органісти? — ще раз, і вже настійно запитав генерал.

— У нас нема органістів, є духовики, товаришу генерал, — виструнчився командир полку Микола Петрович Коцюбинський.

— Як то нема? — наполягав генерал. — А хто ж тоді в костьоль давав концерт органної музики.

Командир полку кинув на мене погляд. Я все зрозумів. Діватися не було куди.

— Винуватий, товаришу генерал. Винуватий, ще я спокусився на ту дивовижність, — каявся. А в голові

бліскавично вищуковував міру покарання. Яке то воно буде.

— А ти що — запитував начарт корпусу, — консерваторію кінчів, у філармонії працювали.

— Ні, товаришу генерал. Консерваторії не кінчав, артистом не працював. Але піколи не бачив, ото й закортило.

— Закортило, — посміхнувся командир дивізії — Хай частіше на таке кортить. Ти ж спровокував німців. Вони і гадки не мали про контрнаступи. Іхній начальник штабу зізнався. Почали окопуватися. Будували лінію оборони. А тут твій концерт. Ревище твое. Не стерпіли такого фашисти. Дали наказ відбити костьоль. От воно в чим річ. От що значить твій органний концерт.

Нагородили нас за ту зухвалість, за той перший органний концерт. Перший, пам'ятний, не останній.

Ів. Дузь.

3 стор.

ХУДОЖНИК. ФОТОГРАФ. ВЕТЕРАН ВІЙНИ

(НА ВИСТАВЦІ ТВОРІВ В. О. ШИШИНА).

В аудиторному корпусі на Пролетарському бульварі відкрилася IV персональна виставка художньої фотографії завідуючого кінофотолабораторією Одеського університету художника-фотографа Валерія Олександровича Шишина, присвячена 60-річчю утворення СРСР.

За традицією виставка почалася в м. Білгород-Дністровському, де до війни жив і навчався художник і звідки добровільно пішов на фронт. В. О. Шишин — учасник Сталінградської битви й параду Перемоги. Після цієї облізці Валерій Олександрович захопився фотографією і продовжує займатися її до цього часу.

Перші роботи зроблені в Б.-Дністровському на сльовничих берегах Дністровського лиману. І, очевидно, тут зберігся «дуже чистий» образ краси цих місць — своєрідної і незабутньої. — хвістованям види-

вляємося і ми в ці роботи: ліман, фортеця, вузенькі вулички старого Аккермана, дивовижний захід над водою.

Багато мандруючи по країні, В. О. Шишин не розлукається з фотокамерою. Жадоба творчості не покидає його, він знімає пейзаж, море, натюрморт, жанрові сценки. Та головна тема в його роботах — людина. Чи це буде робітник, рибалка, студент або вчений — перед нами наш сучасник, людина сильна духом, мрійлива, то дещо сумна, то щастлива, радісна, молодія людя — всіх об'єднує єднотвореність, гармонія і краса.

Дуже строго і прискіпливо відносячись до своєї творчості, В. О. Шишин представив на наш суд лише 30 робіт, а в архіві художника — понад 10 тисяч негативів. Валерій Олександрович завжди в творчому пошуку. «Знімаю те, що бачу, передаю те, що відчуваю», — говорить він про себе.

Ми запрошуємо вас на цю виставку, запрошуємо прилучитися душою до того прекрасного, що виносив і вилекав в своєму серці великий майстер — художник, фотограф, ветеран війни.

К. АХНАЗАРЯН,

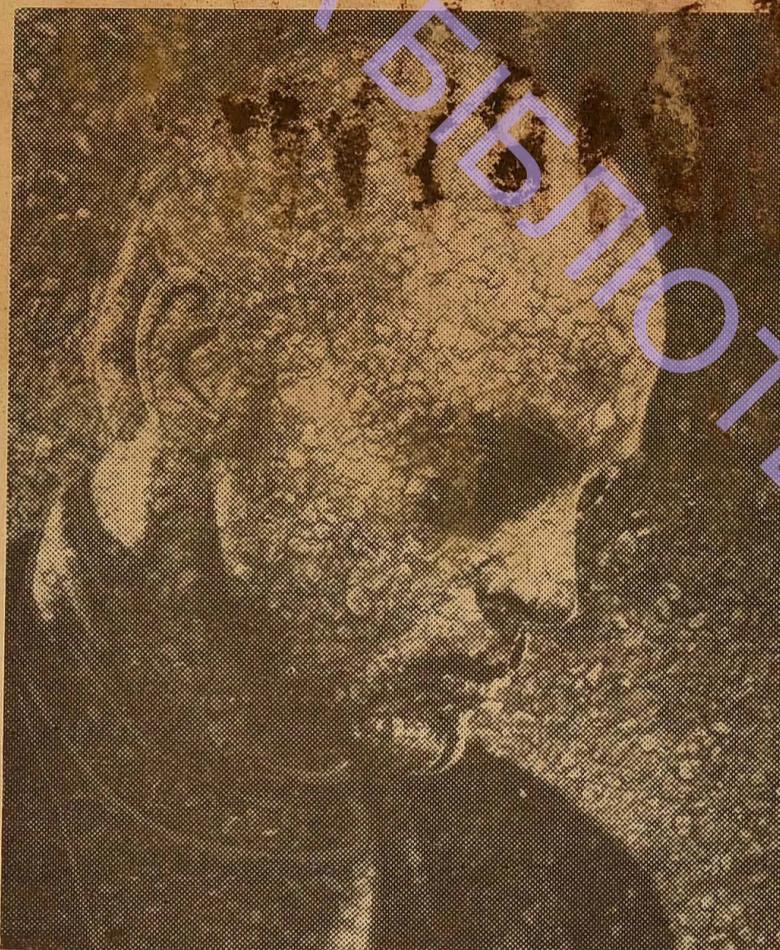
НА ФОТО: (зліва вгорі) В. О. ШИШИН за роботою.

РЕПРОДУКЦІЇ З ВИСТАВКИ:

ПАМ'ЯТІ ДРУГА.

СПРАГА.

МОСКВА ВНОЧІ.

ЗАВІТАЙТЕ ДО БІБЛІОТЕКИ

РЕПОРТАЖ

Ми з вами знаходимось на вулиці Радянській Армії, 24. За такою адресою розташована наукова бібліотека Одеського держуніверситету імені І. І. Мечникова. Заходимо. Нас гостинно зустрічає гардеробниця Єдіна Ганна Семенівна.

— Що трохи замерзли? Ну, то хутчіше роздягайтесь. У нас швидко зігрітесь.

Звертаємось до дирекції з проханням показати своє господарство і дещо розповісти. Директор наукової бібліотеки Петро Михайлович Бондаренко з задоволенням відповідає на наші запитання.

— Фонди бібліотеки, — розповідає Петро Михайлович, — відбивають профіль університету. В них широко представлені суспільні науки, математика, фізика, астрономія, хімія, біологія, історія, слов янська та романська філологія, право, географія. У бібліотеці представлені книги всіма мовами Європи і баражами мовами Азії.

Бібліотека має всі підстави пишатися зібраним енциклопедій, словників. Добре підібрані праці всіх видатних представників вітчизняної науки, а також зарубіж-

них країн.

Свої великі книжкові фонди бібліотека ставить на службу відвідувачам бібліотеки. Досвідчені бібліотечні працівники, такі як В. С. Фельдман, А. Д. Галенкова, В. В. Самодурова, О. Ю. Ноткіна, В. Н. Терлецька, Л. О. Борисенко, Л. Д. Орлова, завжди нададуть кваліфіковану пораду.

Піднімаемось на другий поверх. Тут розмістився катакомбний зал та абонемент бібліотеки. Перш, ніж книга попаде до ваших рук, треба зробити замовлення на неї. Допомогти відшукати потрібну літературу, підібрати матеріал до реферату допоможуть чергові бібліографи. Ось Борисенко Лідія Олександровна.

— Хто частіше звертається до ваших послуг?

— Звичайно, це студенти-першокурсники, які ще не орієнтується в цьому океані книг. Ми проводимо з ними заняття, знайомимо з каталогом, пояснююмо, як правильно виписати потрібну літературу. Завжди раді допомогти нашим читачам.

На абонементі не менш людно. Всім треба терміново, усіх треба задоволити.

ти. Як сказала нам Людмила Миколаївна Крапивка: «Абонемент — це адресний стіл бібліотеки». Сьогодні поряд з Людмилою Миколаївною працюють Зінаїда Степанівна Лебедєва та Надія Іванівна Личикакі.

Абонемент наукової бібліотеки обслуговує студентів всіх 9 факультетів, починаючи з 1 курсу, викладачів, співробітників університету, гостей з різних куточків нашої країни та з-за кордону.

В читальнích залах бібліотеки царить тиші. Заходимо до одного з них. На столах гори книжок. Вдумливі, серйозні обличчя — всі зайняті своєю справою. Смуглява, з чорним волоссям дівчина що старанно виписує з підшивки газет. Знайомимось:

— Недялкова Марія. Студентка VI курсу історично-факультету, заочне відділення. Пишу дипломну роботу за темою «Вересневе повстання 1944 року в Болгарії». Якби не ця бібліотека, то не знала що б і робити. Тільки тут знайшла потрібну літературу. Трохи сумую, що не зверталася до цієї бібліотеки раніше.

Людмила Володимирівна Макарова працює на видачі книжок в читальному залі.

— Послугами читального залу користуються як студенти і викладачі нашого університету, так і інших вузів міста.

Швець Зінаїда навчається в Сімферопольському університеті, а живе в Євпаторії. До Одеси приїхала працювати над дипломною роботою саме до наукової бібліотеки університету. І виявилось, що до теми її диплому «Інфінітив у сучасній українській мові» добре представлена література саме в цій бібліотеці.

Завітаємо ще до оглядового залу нової літератури. Тут щотижня поступає понад 400 нових видань в різних галузях народного господарства та художньої літератури. Викладачі, співробітники, студенти можуть замовити новинки літератури на місці.

Наукова бібліотека ОДУ — це скарбниця книжкової мудрості. Твори Пушкіна, Грибоєдова, Гоголя, Толстого, Чехова, Лесі Українки, комедії Арістофана, трагедії Есхіла, воєнні записи Цезаря, укази Петра Великого, твори радянських письменників і поетів, письменників країн народної де-

мократії і прогресивних митців слова капіталістичних країн — все це і те, що вас цікавить і захоплює в різних галузях науки, літератури, мистецтва, ви можете замовити в науковій бібліотеці Одеського державного університету. Тут завжди на вас чекають.

Т. ПОДМАЗКО.

**ШКОЛА
МОЛОДОГО
ЖУРНАЛИСТА**

Чергове заняття Школи молодого журналіста відбудеться 11 лютого ц. р. о 16.00.

АДРЕСА: вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9, редакція газети «За наукові кадри».

Редактор В. НІКОЛАЄВ.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

внутрішній 841 (з міста телефони: міський 23-81-13, 206-841).